

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: **Ústecký kraj**
se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem

proti

žalovanému: **Ministerstvo financí**
se sídlem Letenská 15, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.3.2020 č.j. MF-26643/2017/1203-16

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 11.3.2020 č.j. MF-26643/2017/1203-16 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3.000,- Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný ve sporném řízení vedeném na základě návrhu žalobce podaného podle § 141 správního řádu ve spojení s § 10b odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „rozpočtová pravidla“) proti Regionální radě regionu soudržnosti Severozápad zamítl žalobcův návrh na zaplacení krácené části dotace ve výši 855.912,70 Kč, která představovala výdaje vynaložené žalobcem na aktualizaci projektové dokumentace v rámci projektu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

CZ.1.09/3.1.00/67.01119 „*REKO úseku D8 – Bříza – hranice Středočeského kraje, silnice II/240*“ (dále jen „projekt“).

2. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce a Regionální rada regionu soudržnosti Severozápad (dále též jen „poskytovatel dotace“) uzavřeli dne 30.4.2014 smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtových prostředků poskytovatele dotace na financování projektu (dále jen „smlouva o poskytnutí dotace“). Podle čl. V odst. 1 smlouvy o poskytnutí dotace se poskytovatel dotace zavázal poskytnout žalobci při splnění všech podmínek smlouvy o dotaci a jejích příloh dotaci ve výši 85 % celkových způsobilých výdajů, maximálně však částku 104 599 971,18 Kč. Ze smlouvy o poskytnutí dotace dále vyplývá, že způsobilost výdajů projektu začíná od data registrace projektu (18.12.2013), přičemž výdaje na projektovou dokumentaci a přípravu dokumentace nezbytné pro podání žádosti jsou způsobilé od 1.1.2007 (čl. VI. smlouvy o poskytnutí dotace). Podle § 13 odst. 2 zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o kontrole“) provedl poskytovatel dotace v době od 26.8.2014 do 23.9.2014 kontrolu plnění podmínek smlouvy o poskytnutí dotace a o kontrole vyhotovil protokol ze dne 23.9.2014, č.j. RRSZ 19916/2014 (dále jen „protokol o kontrole“). Ze zjištění B5a zachyceného v protokolu o kontrole vyplývá, že poskytovatel dotace shledal na straně žalobce pochybení při zadávání veřejných zakázek na aktualizaci projektové dokumentace. Pochybení se týkalo veřejné zakázky VZ-INV-151/INV/2013/PD na služby *REKO úseku D8 – Bříza – hranice Středočeského kraje, silnice II/240, 1. část* v předpokládané výši 394.200 Kč, kterou žalobce na základě usnesení Rady Ústeckého kraje ze dne 9.5.2012, č.j. 16/103R/2012 přímo zadal společnosti Valbek, spol. s r.o., a dále veřejné zakázky VZ-INV-150/INV/2013/PD na služby *REKO úseku D8 – Bříza – hranice Středočeského kraje, silnice II/240, 2. část* v předpokládané výši 450.000 Kč, kterou žalobce na základě usnesení Rady Ústeckého kraje ze dne 9.5.2012, č.j. 16/103R/2012 přímo zadal společnosti ARTECH spol. s r.o. Přímé zadání obou těchto veřejných zakázek žalobce schválil dne 9.9.2013, a to v listinách označených jako Vyhodnocení zadávacího řízení veřejné zakázky malého rozsahu na služby – přímé zadání č.j. VZ-INV-151/INV/2013/PD, a č.j. VZ-INV-150/INV/2013/PD. Podle těchto dokumentů jsou zakázky zadávány původním zpracovatelům projektové dokumentace, protože mají autorská práva k původním dokumentacím z let 2007 a 2008. Dle poskytovatele dotace však byl žalobce coby zadavatel s ohledem na předpokládané hodnoty veřejných zakázek povinen postupovat podle čl. 22 Pokynů pro zadávání zakázek, které jsou přílohou č. 5 Příručky pro žadatele platné ke dni zahájení výběrového řízení a jimiž byl žalobce povinen se při realizaci projektu řídit (čl. XI. smlouvy o poskytnutí dotace). Žalobce však tyto veřejné zakázky zadal přímo, tj. bez toho, že by vyzval alespoň 5 uchazečů nebo vhodným způsobem zahájení výběrového řízení uveřejnil. V návaznosti na toto zjištění bylo v protokolu o kontrole konstatováno, že v souladu s čl. XXI. odst. 10 smlouvy o poskytnutí dotace ve spojení s Pokyny pro stanovení finančních oprav při porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek bude žalobci provedena finanční korekce ve výši 100 % ze způsobilých výdajů hodnot předmětných zakázek. Korekce se týkala faktury č. D-20013 vystavené společností ARTECH spol. s r.o., na částku 544.500 Kč a faktur č. 133300103 na částku 389.862 Kč a č. 14300143 na částku 72.600 Kč vystavených společností Valbek spol. s r.o.
3. V návaznosti na shora popsané zjištění byla žalobci poskytovatelem dotace vyplacena dotace snižená o nezpůsobilé výdaje ve výši 855.917,70 Kč, představující 85 % z částky 1.006.962 Kč, která odpovídá souhrnu částek proplacených žalobcem dle faktur

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

vystavených společnostmi ARTECH spol. s r.o., a Valbek spol. s r.o., za aktualizaci projektové dokumentace.

4. Žalobce se následně obrátil na žalovaného s návrhem na zaplacení krácené části dotace ze dne 15.9.2017, v němž připustil, že aktualizaci projektové dokumentace zadal přímo původním zpracovatelům projektových dokumentací, které byly vyhotoveny již v letech 2007-2008. Tento postup označil za analogický jednacímu řízení bez uveřejnění podle § 23 odst. 4 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“). Namítl, že v rámci obou původních smluv o dílo byl sjednán autorský dozor, který měli zhotovitelé projektové dokumentace během realizace stavebních prací vykonávat. Pokud by žalobce soutěžil aktualizace projektové dokumentace jako nové zakázky malého rozsahu, dostal by se do sporu o autorská práva (původních zhotovitelů projektové dokumentace) a vše by navíc bylo časově a finančně náročnější. S ohledem na realizovaný projekt proto žalobce postupoval v souladu se zákonem i se základními zásadami zadávání. Tvrzení poskytovatele dotace o tom, že v původních smlouvách o dílo není uvedena možnost aktualizace projektové dokumentace, nemá dle žalobce na danou věc vliv a nemá oporu v zákoně. Dále žalobce v návrhu na zahájení sporného řízení o zaplacení krácené dotace namítl, že poskytovatel dotace byl povinen hodnotit závažnost kontrolních zjištění a vliv, jaký mělo žalobcovo potenciální pochybení na realizovaný projekt a dosažení účelu dotace. Tím, že poskytovatel dotace bez této úvahy provedl korekci uznatelnosti výdajů, postupoval formálně, přičemž tento jeho postup neodpovídá závažnosti zjištěných skutečností.
5. Žalovaný návrh žalobce na zaplacení krácené části dotace ve výši 855 917,70 Kč napadeným rozhodnutím zamítl. V odůvodnění napadeného rozhodnutí shrnul skutkový stav a procesní stanoviska účastníků sporného řízení a zmínil relevantní ustanovení smlouvy o poskytnutí dotace. K věci samé uvedl, že podle § 23 odst. 4 písm. a) ZVZ je zadavatel oprávněn využít jednací řízení bez uveřejnění v případě, že konkrétní veřejná zakázka může být splněna pouze určitým dodavatelem disponujícím vlastnostmi, kterými nedisponuje žádný jiný dodavatel, a to ze čtyř důvodů: 1) technických, 2) uměleckých, 3) z důvodu ochrany výhradních práv a 4) z důvodů vyplývajících ze zvláštního právního přepisu. Proto musí být prokázána objektivní nemožnost ostatních dodavatelů poskytnout zadavateli jím požadované plnění, a také to, že pro zadavatele neexistuje jiné řešení než zadat veřejnou zakázku pouze jednomu konkrétnímu dodavateli. Objektivní nemožnost je třeba zkoumat k okamžiku zahájení zadávacího řízení a zadavatel tuto objektivní překážku musí nezpochybnitelným způsobem prokázat a náležitě zdokumentovat. Žalovaný též uvedl, že pro užití jednacího řízení bez uveřejnění je třeba, aby zadavatel vycházel nejen z dodavatelského portfolia existujícího v České republice, ale s ohledem na vnitřní trh i ze stavu na celém území Evropské unie. Žalovaný konstatoval, že dle § 12 odst. 3 ZVZ se veřejnou zakázkou malého rozsahu rozumí zakázka s předpokládanou hodnotou nedosahující hodnoty 2.000.000,- Kč bez DPH na služby, v případě zakázky na stavební práce pak 6.000.000,- Kč. Podle § 18 odst. 5 ZVZ tedy žalobce nebyl povinen zadávat předmětné zakázky podle tohoto zákona, byl však povinen dodržet zásady uvedené v § 6 ZVZ. Žalobce se ale smlouvou o poskytnutí dotace dobrovolně zavázal k plnění podmínek pro čerpání dotace podle této smlouvy. Podle čl. I odst. smlouvy o poskytnutí dotace ve spojení s čl. 6 odst. 4 písm. b) Pokynů pro zadávání zakázek naplnily předmětné zakázky pro účely těchto Pokynů znaky veřejné zakázky malého rozsahu II. kategorie, neboť se jednalo o zakázky, jejichž předpokládaná hodnota nedosáhne v případě veřejné zakázky na služby 1.000.000 Kč. V souladu s čl. 22 odst. 1 Pokynů pro zadávání zakázek měl žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

v takovém případě písemně vyzvat alespoň 5 uchazečů k předložení nabídky, anebo měl zakázku vhodným způsobem uveřejnit, a to bez možnosti výjimky z tohoto postupu. Žalobce však zadal zakázky na aktualizaci projektové dokumentace přímo původním zpracovatelům projektové dokumentace, a jednal tak v rozporu s čl. X odst. 1 ve spojení s čl. XI odst. 1 smlouvy o poskytnutí dotace. Poskytovatel dotace proto dle žalovaného oprávněně provedl finanční korekci dotace, neboť žalobce porušil podmínky jejího poskytnutí.

6. V žalobě žalobce namítl, že napadené rozhodnutí je zatíženo vadou nezákonnosti, kterou způsobil žalovaný tím, že aproboval nezákonné a neoprávněné krácení dotace. Žalobce uvedl, že nerozporuje žalovaným zjištěný skutkový stav, nýbrž právní závěry z něj odvozené. Následně zopakoval svou argumentaci z návrhu na zahájení sporného řízení, tedy to, že při přímém zadání veřejných zakázek na aktualizaci projektové dokumentace jejím původním zpracovatelům postupoval analogicky podle § 23 odst. 4 písm. a) ZVZ, který upravuje jednacím řízení bez uveřejnění. Důvodem pro tento postup bylo to, že v původních smlouvách o dílo byl sjednán autorský dozor. Kdyby žalobce soutěžil zakázky jako nové zakázky malého rozsahu, dostal by se do sporu o autorská práva a vše by bylo časově a finančně náročnější. S ohledem na tuto skutečnost žalobce postupoval nejen v souladu se zákonem, ale i s účelem dotace a základními zásadami zadávání veřejných zakázek. To, že v původních smlouvách o dílo nebyla zakotvena možnost aktualizace projektové dokumentace, což zřejmě vedlo poskytovatele dotace k závěru, že aktualizace projektové dokumentace neměla být původním zpracovatelům zadána přímo, nemá dle mínění žalobce oporu v zákoně.
7. Žalobce je přesvědčen, že žalovaný postavil své rozhodnutí na formálním výkladu a aplikaci smluvních ujednání, aniž by hodnotil závažnost daného pochybení a jeho vliv na účel poskytnuté dotace. Nelze mechanicky bez dalšího aplikovat smluvní ujednání v případě, kdy se zřetelně odlišuje od běžného zadávání veřejných zakázek malého rozsahu bez další vazby na již vysoutěžené plnění. Proto byl poskytovatel dotace a též žalovaný při přezkumu postupu poskytovatele dotace povinen řádně hodnotit i závažnost zjištěných pochybení, pokud lze žalobcovo jednání vůbec za pochybení označit. K takovému hodnocení však nedošlo, neboť žalovaný bez hodnocení vlivu žalobcova postupu na realizovaný projekt, účel dotace či motivaci žalobce zcela formálně aproboval korekci uznatelnosti výdajů za aktualizaci projektové dokumentace.
8. Žalobce dále brojil proti tomu, že nebyl informován o přesné výši krácení dotace či způsobu výpočtu krácení. Byl pouze seznámen s protokolem o kontrole a následně mu byla poskytnuta dotace v pokrácené výši. Takový postup podle něj není v souladu se zákonem, přičemž žalovaný se k této námitce, kterou žalobce vznesl již v návrhu na zahájení sporného řízení, vůbec nevyjádřil.
9. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že žaloba je v hlavních bodech argumentačně shodná s předchozími podáními žalobce. K námitce stran nesprávného právního posouzení skutkového stavu uvedl, že žalobce předkládá neustále stejnou interpretaci skutkového stavu, aniž by ji však podpořil konkrétní zákonnou úpravou či judikaturou. Žalobce proto neunesl břemeno tvrzení ohledně zdůvodnění, proč veřejná zakázka nebyla zadána v souladu se smlouvou o poskytnutí dotace. Žalobce při zadávání veřejných zakázek prokazatelně porušil čl. XI odst. 1 smlouvy o poskytnutí dotace, jestliže zakázky na aktualizaci projektové dokumentace zadal v rozporu s čl. 22 odst. 1 Pokynů pro zadávání

zakázek přímo původním zadavatelům. Žalovaný zdůraznil, že možnost aktualizace nebyla v původních smlouvách o dílo z let 2007 a 2008 obsažena, a proto nebylo možné zadat tyto zakázky přímo. Potřeba aktualizace přitom nevznikla z důvodu objektivně nepředvídatelného, ale proto, že původní projektová dokumentace byla vyhotovena již v letech 2007 až 2008. Žalovaný má dále za to, že smlouva o poskytnutí dotace nedává poskytovateli dotace prostor pro uvážení, zda a v jaké výši má v takovém případě dotaci krátit, neboť v případě porušení Pokynů pro zadávání zakázek stanoví Tabulka snížených odvodů pro případ neprovedení výběrového řízení jednotnou sazbu pro výpočet sníženého odvodu, a to 100 %. Poskytovateli dotace tedy nezbylo než v reakci na porušení čl. 22 odst. 1 Pokynů pro zadávání zakázek krátit dotaci dle bodu 6 části II Tabulky snížených odvodů, která sama o sobě reflektuje závažnost žalobcova pochybení. K poslední žalobní námitce žalovaný uvedl, že žalobce byl několikrát obeznámen s přesnou výší krácení dotace, a to nejprve dopisem poskytovatele dotace ze dne 25.8.2014, jímž bylo žalobci zasláno Stanovisko k výběrovému řízení, ve kterém jsou uvedeny faktury, které žalobce uplatnil jako způsobilé výdaje a které poskytovatel dotace vyhodnotil jako výdaje nezpůsobilé. Tato skutečnost byla žalobci sdělena i protokolem o kontrole.

10. Poskytovatel dotace ve stanovené lhůtě neuplatnil práva osoby zúčastněné na řízení ve smyslu § 34 s.ř.s., a soud s ním proto jako s osobou zúčastněnou na řízení nejednal.
11. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí je nutno zrušit pro jeho nepřezkoumatelnost. K této závažné vadě rozhodnutí správního orgánu je soud povinen přihlížet z úřední povinnosti, tedy bez ohledu na to, zda na ni žalobce poukáže. Podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů lze označit mj. rozhodnutí, v němž se správní orgán řádně nevypořádá se všemi námitkami účastníků řízení, případně své rozhodnutí neodůvodní vůbec nebo nedostatečně vzhledem k požadavkům zákona (viz např. rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2006, č.j. 2 As 37/2006-63). Z odůvodnění rozhodnutí musí být vždy zřejmé, *„proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a - v případě rozhodování o relativně neurčité sankci - jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši.“* (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26.2.1993, č.j. 6 A 48/92-23).
12. Jak vyplývá ze správního spisu, žalobce již ve Vyhodnoceních zadávacího řízení, která se vztahují k předmětným zakázkám na aktualizaci projektové dokumentace, uvedl, že tyto zakázky zadává přímo původním zhotovitelům z důvodu ochrany jejich autorských práv (míněno nepochybně práv k projektové dokumentaci jimi dříve zpracované), a v této souvislosti poukazoval na analogické užití ustanovení § 23 odst. 4 písm. a) ZVZ, které zakotvuje jednacím řízením bez uveřejnění. Shodně pak argumentoval i v návrhu na zahájení sporného řízení a v žalobě. Žalovaný však na tuto jeho věcnou argumentaci v napadeném rozhodnutí vůbec nereagoval. Sice citoval předmětné ustanovení ZVZ a v obecné rovině vyložil podmínky využití jednacím řízením bez uveřejnění, avšak tato obecná pravidla nikterak nevztáhl k projednávané věci a k žalobcovu základnímu tvrzení ohledně (nutnosti) ochrany autorských práv zpracovatelů původní projektové dokumentace. V tomto směru je třeba vycházet z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24.1.2007

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

č.j. 3 As 60/2006-46, v němž jmenovaný soud dovodil, že nelze „akceptovat odůvodnění rozhodnutí spočívající v doslovných citacích právních předpisů, aniž by tyto citace byly bez dalšího rozvedeny, doplněny, vyloženy a aplikovány na konkrétní projednávaný případ.“ Žalovanému bylo tvrzení žalobce o nutnosti ochrany autorských práv zpracovatelů původní projektové dokumentace, jímž zdůvodnil zadání předmětných zakázek na aktualizaci projektové dokumentace přímo těmito zpracovatelům, bezpochyby známo, protože v odůvodnění napadeného rozhodnutí v té části, v níž rekapituloval právní argumentaci žalobce, tuto námitku výslovně zmínil. Ve vlastním vypořádání námitek, které žalobce v návrhu na zahájení sporného řízení uplatnil, však zcela opomněl vysvětlit, proč tuto námitku nepovažoval za opodstatněnou.

13. Žalovaný sice žalobci vytkl porušení některých článků Pokynů pro zadávání zakázek, zcela však pominul skutečnost, že i tyto pokyny obsahují úpravu korespondující do značné míry ustanovení § 23 odst. 4 písm. a) ZVZ, jehož se žalobce dovolával. Jedná se konkrétně o článek 10 odst. 2 Pokynů pro zadávání zakázek, podle kterého „V případě, že poptávané plnění může z technických nebo uměleckých důvodů, z důvodu ochrany výhradních práv, práva duševního vlastnictví k poptávanému plnění nebo z důvodu vyplývajících ze zvláštního právního předpisu poskytnout pouze jeden určitý dodavatel, zadavatel může oslovit tohoto jediného zájemce. Tuto skutečnost je však třeba písemně odůvodnit a doložit, a to např. pomocí analýzy průzkumu trhu nebo jiného dokladu prokazujícího tuto skutečnost.“ Pokyny pro zadávání zakázek tedy rovněž pamatují na situaci, ve které je z důvodu ochrany práva duševního vlastnictví možné oslovit pouze jediného zájemce. I s ohledem na právě citované ustanovení Pokynů, které ve stanovených případech umožňuje oslovit jediného zájemce, byl žalovaný povinen náležitě odůvodnit, proč v projednávané věci nebylo možné postupovat právě tím způsobem, který zvolil žalobce.
14. Soudu s ohledem na výše uvedené nezbývá než konstatovat, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a to proto, že žalovaný v něm vůbec nevypořádal žalobcovu argumentaci o nutnosti ochrany autorských práv zpracovatelů původní projektové dokumentace, s jejíž pomocí žalobce v návrhu na zahájení sporného řízení zdůvodnil, proč při zadání veřejné zakázky malého rozsahu týkající se aktualizace projektové dokumentace nepostupoval způsobem upraveným v čl. 22 Pokynů pro zadávání zakázek. Zodpovězení otázky, zda lze takový postup žalobce akceptovat, má nepochybně zásadní vliv na posouzení oprávněnosti krácení dotace ze strany jejího poskytovatele. Tím, že se žalovaný k této „autorskoprávní“ argumentaci žalobce vůbec nevyjádřil, zatížil napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.
15. Aniž by soud jakkoli předjímal, jaké stanovisko má k žalobcově autorskoprávní námitce žalovaný v dalším řízení zaujmout, v obecné rovině uvádí, že projektová dokumentace a její aktualizace mohou být autorským dílem ve smyslu § 2 odst. 1 autorského zákona. To, že šlo o dokument technické povahy, nevylučuje, že se zároveň jednalo o jedinečný výsledek tvůrčí činnosti toho (či těch; šlo-li o více osob), kdo danou projektovou dokumentaci zpracoval (k tomu viz např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9.12.2019 č.j. 6 A 188/2019-52). Soud na okraj dodává, že ke vzniku autorského práva k dílu dochází ze zákona okamžikem, kdy je dílo vyjádřeno v jakékoli objektivně vnímatelné podobě (§ 9 odst. 1 autorského zákona). Pro vznik autorského práva zpracovatele původní projektové dokumentace k tomuto dílu je tedy nerozhodné, zda smlouva o dílo, na jejímž základě zpracovatel původní projektovou dokumentaci pro žalobce vyhotovil, obsahuje ujednání ohledně budoucí aktualizace tohoto díla či nikoliv.

16. Žalobní námitku vytykající žalovanému, že se vůbec nevypořádal s tím, jaký měl postup žalobce spočívající v přímém oslovení zpracovatelů původní projektové dokumentace vliv na realizovaný projekt, závažnost případného porušení smlouvy a dosažení účelu dotace, soud neshledal důvodnou. V rámci vypořádání této námitky nelze než přisvědčit žalovanému, že podle části II. bodů 5 a 6 Tabulky snížených odvodů, která tvoří přílohu č. 3 smlouvy o poskytnutí dotace a v souladu s čl. XXI. odst. 10 této smlouvy upravuje způsob provedení finanční korekce výdajů dotčených zjištěným porušením podmínek, za kterých byla dotace poskytnuta, je pro ty případy porušení pravidel pro zadávání zakázek, které byly žalobci vytykány (neprovedení výběrového řízení na dodavatele nebo uzavření smlouvy s dodavatelem, který se neúčastnil výběrového řízení; nedodržení požadovaného způsobu zahájení výběrového řízení spočívajícího v neuveřejnění oznámení o zahájení výběrového řízení požadovaným způsobem) jednoznačně stanovena finanční korekce ve výši 100 %, a jakékoliv zohlednění závažnosti zjištěného porušení či jeho vlivu na realizovaný projekt a dosažení účelu dotace za účelem snížení korekce tedy nepřichází v úvahu.
17. Neopodstatněná je též žalobní námitka, v níž žalobce brojí proti tomu, že mu až do okamžiku vyplacení nebyla známa přesná výše krácení dotace. Toto tvrzení se nezakládá na pravdě, neboť již ve stanovisku k výběrovému řízení ze dne 25.8.2014 č.j. RRSZ 17376/2014 sdělil poskytovatel dotace žalobci své výhrady ke způsobu zadání těchto zakázek s tím, že v návaznosti na tato zjištění bude uplatněna finanční oprava ve výši 100 % ze způsobilých výdajů hodnot předmětných zakázek. Stejně tak i v protokolu o kontrole byly označeny všechny žalobcem uplatněné faktury vztahující se k platbám za aktualizaci projektové dokumentace, které poskytovatel dotace vyhodnotil jako nezpůsobilé výdaje, a je zde uvedeno i to, že bude provedena finanční korekce ve výši 100 % ze způsobilých výdajů hodnot předmětných zakázek. Z článku V. smlouvy o poskytnutí dotace vyplývá, že poskytovatel dotace poskytne na základě této smlouvy dotaci ve výši 85 % celkových způsobilých výdajů. Žalobci tedy bylo nejpozději od okamžiku doručení protokolu o kontrole známo, že poskytovatel dotace bude dotaci krátit o 85 % z částky výdajů připadajících na aktualizaci projektové dokumentace.
18. Nad rámec shora uvedeného považuje soud za potřebné zdůraznit, že smlouva o poskytnutí dotace byla mezi žalobcem a poskytovatelem dotace uzavřena dne 30.4.2014. Jestliže se žalobce v článku XI bodu 1 této smlouvy zavázal, že jako příjemce dotace je povinen při realizaci projektu uskutečňovat zadávání veřejných zakázek v souladu s podmínkami stanovenými v ZVZ, je-li zadavatelem podle tohoto zákona, a v souladu s Přílohou č. 5a Příručky pro žadatele - Pokyny pro zadávání zakázek, pokud se na něj ZVZ nevztahuje nebo jde o zakázky malého rozsahu podle ustanovení § 12 odst. 3 tohoto zákona, dopadá tento smluvní závazek nepochybně na jednání žalobce, ke kterému došlo od okamžiku uzavření smlouvy. Takové smluvní ujednání, jehož porušení je žalobci napadeným rozhodnutím vytykáno, však nelze aplikovat zpětně, tedy vztahovat jej i na žalobcovo jednání, ke kterému došlo ještě před uzavřením smlouvy o poskytnutí dotace. Jinými slovy řečeno, žalobce v době přímého zadání zakázek na aktualizaci projektové dokumentace (září 2013) nebyl, a ani nemohl být vázán smlouvou o poskytnutí dotace a jejími přílohami, neboť k jejímu uzavření došlo o více než půl roku později. Závěr, v němž se žalovaný ztotožnil se stanoviskem poskytovatele dotace, že žalobce zadáním zakázek na aktualizaci projektové dokumentace přímo původním zpracovatelům porušil čl. XI odst. 1 smlouvy o poskytnutí dotace, nemůže obstát již s ohledem na toto časové hledisko.

19. S přihlédnutím ke všem shora uvedeným skutečnostem a citovaným zákonným ustanovením soud napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. rozsudkem bez jednání zrušil pro jeho nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů a v souladu s § 78 odst. 4 s.ř.s. současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
20. Ve druhém výroku tohoto rozsudku přiznal soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. žalobci, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení tvořených zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3.000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 30. března 2022

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu